

dem alle sammen, politikere kan eller for den sags skyld skal gøre noget ved.

Men det er afgørende, hvordan vi f.eks. indretter vores samfund, for når vi har gjort det på den måde i dag, at vi igennem en omfattende kommercialisering af det offentlige rum har åbnet op for reklamer, som meget entydigt fokuserer på et bestemt udseende, hvis man skal være korrekt, spiller det selvfølgelig også en rolle. Når man kan læse, at hver fjerde unge pige har nægtet sig selv en oplevelse af f.eks. en strandtur, fordi deres selvværd ikke er i orden i forhold til, hvordan de ser ud, så må det siges, at vi har skabt et fuldstændig absurd billede af, hvordan kvinder skal se ud. Og der mener jeg, at hele kommercialiseringen af det offentlige rum er et vigtigt element.

Forebyggelse er vigtigt. En af ordførerne, fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti, havde faktisk mange, synes jeg, gode og rigtige betragtninger om, hvordan det skulle gribes an på den indholdsmæssige side. Men så kommer vi jo til det med pengene, og så viser det sig, at det her også skal klares af folkeskolen uden ekstra midler.

Der må vi, synes jeg, indimellem når vi snakker forebyggelse, indse, at det også hænger sammen med, hvilke vilkår vi byder folkeskolen på det ressourcemæssige plan. For det er jo ikke sådan, at når der ikke gribes ind, så skyldes det udelukkende, at de voksne er dumme og ikke kan se, hvad der sker; indimellem er det, fordi de ikke har overskuddet og ressourcerne.

Det bliver særlig slemt i forhold til de sociale forvaltninger. Jeg er helt med på, at det er utrolig meget bedre, hvis man kan løse de begyndende problemer i skolen, i idrætsforeningen og andre steder, hvor der er mennesker, uden at inddrage de sociale myndigheder, men det er jo også et problem, at når man så kommer dertil, hvor de sociale myndigheder skal inddrages, da er der reelt ikke nogen ressourcer.

Her synes jeg jo, at selv om alle i dag er enige om behandling og om fremskridt og prioritering af det, så er vi også nødt til at sige, at når man har en politik, som sikrer, at væksten i den offentlige sektor skal være væsentlig lavere end i den private sektor, fordi det er vigtigere med flere mobiltelefoner end en god folkeskole og en velfungerende social sektor og en velfungerende sundhedssektor, så bærer man jo ansvaret for, at de her problemer opstår. Det er selvfølgelig bedre end ingenting, at man lapper lidt på skaderne, men det er bestemt ikke tilfredsstillende.

Kl. 11.35

Derfor er vores tilgang til det her, at vi synes, at alle de gode forslag, der er kommet frem i dag, vil vi støtte, og vi vil også gerne være med til at skaffe penge til dem. Men vi vil fastholde, at det grundlæggende handler om at sikre, at vi får en folkeskole og nogle tilbud til unge mennesker, der gør, at antallet på de 20 pct., der i dag har problemer, kan blive reduceret dramatisk. Og det tror vi sådan set også der er mulighed for.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det skal bare være ganske kort. Jeg synes, vi har haft en god debat, og jeg noterer mig i hvert fald med glæde, at der synes at være meget stor vilje til, at vi nu bruger de tilbageførte midler til satsningen på at styrke området her.

Jeg har selvfølgelig også noteret mig, at der er lidt nuancer i de to forslag til vedtagelse, der ligger, og man kan vel nok give en rimelig sikker prognose for, hvilket der bliver vedtaget. Jeg vil umiddelbart efter det – det bliver på tirsdag, kan jeg forstå – oversende et forslag til satspuljeparterne om en konkret udmøntning af de 16,5 mio. kr.

Jeg forestiller mig egentlig, at en metode at gøre det på kunne være at sige, at vi fra denne pulje vil medfinansiere henvisninger til private behandlingstilbud, både døgntilbud og ambulante behandlingstilbud, med halvdelen af det, pladserne koster, på det vilkår, at der så sker en kvalitativ opfølgning på henvisningen, altså at vi får tilvejebragt noget evaluering i kølvandet på en mere massiv henvisning til de private behandlingstilbud.

Hvis man lægger det til grund, vil vi kunne skabe ret mange pladser. Ved en fejl fik jeg ikke mine papirer med op, for man kan jo ikke huske alt i hovedet, men det er i niveauet stærkt op mod 70 helårspaladser, der vil kunne genereres på den her måde, hvis man har den forudsætning, at halvdelen vil henvises til døgnbehandling og den anden halvdel til ambulante behandling.

Det vil i forhold til den vurdering, Sundhedsstyrelsen tidligere har haft af behandlingsbehovet, faktisk bringe os i mål, men det vil selvfølgelig være kortsigtet, for puljen er en engangs-